

Wanad targad aga taati
 Ohwerdamas orjama.

Aasta astub aasta jälgil,
 Põlved wauwad põrmu.
 Määratu müürid litsuwad mäge,
 Tornid, tempel tema turja.
 Tugew tammik saand tuletufiks,
 Taara koda kufund koku,
 Taara teenistus tarretand,
 Ja aseme kohta asutud
 Ue usu uhke hoone,
 Alma ilus ehitud
 Ube ainsa Jumalale,
 Poeale, kes piinatud,
 Puhta plüha Waimule.

Aasta astub aasta jälgil,
 Põlved wauwad põrmu.
 Mägi alasti, hooneta,
 Tempel tühi ja tüfiline,
 Org kole ja kurblik.

Pragused müürid pajatawad
 Wana wäge ja wõimu;

Kiwiwaremed fiitwad
 Endist ilu ja õane —
 Westi aga woolab wiisakalt,
 Ei tunne sillade tuge.
 Sogedast' sai sõditad,
 Walitsused wahetatud,
 Linna uhkus hukatud,
 Linna rikus riisutud,
 Kodanikud kooletatud;
 Ja mis mõel ei mahalõõnud,
 Katt ja nälg neid kuetutas,
 Ja mis sõda saisma jätis,
 Hooletus weel otsatas.

Aastad sõudsid, aastad jõudsid,

Rõudsid, sõudsid meieni.
 Prüe künkast tergitawad
 Kodad ennast kõrgelte,
 Uksed hooned otsati,
 Kirikud ja kellatornid;
 Kestel aga üle keigi
 Läägib kaunis koolikoda,
 Kus sees tarkust kuulutakse,
 Tartust taganduatakse;
 Kus seest seletust ja selgust
 Laiali saab lahutud,
 Rahwa hulka jagatud. —

Taarast Tartu nimi tõustis
 Ebauhu hulka aeal,
 Pimeduse pikil päiwil;
 Tarkus aga meie põlwil
 Tartud jälle tuhast tõmbas,
 Tartu nime toimetas.

(Wühajarw.)

Maarahwa isamaa.

Rogugem, wennad, koku,
 Hüiagem heledast' healt,